Lietas Nr. A420819010
Lietas arhīva Nr. AA43-0324-14/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 3.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnese referente S.Liniņa,

tiesneši I.Amona un V.Poķis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Arhīva nams" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sakarā ar SIA „Arhīva nams" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 20.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

&#911&#93 2010.gada 21.jūlijā SIA „Arhīva nams" iesniedza Valsts ieņēmumu dienestā (turpmāk – VID) pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) pārmaksas atmaksas pieprasījumu par PVN pārmaksas Ls 47 016,65 pārcelšanu uz nākamo taksācijas periodu turpmāko PVN maksājumu segšanai.

Ar VID Rīgas nodokļu administrācijas direktora p.i. 2010.gada 20.augusta lēmumu Nr.14.1.5/16149 atteikts pārcelt PVN pārmaksas daļu Ls 41 962,73 (turpmāk – Sākotnējais lēmums).

SIA „Arhīva nams" apstrīdēja Sākotnējo lēmumu VID ģenerāldirektoram

&#912&#93 Ar VID ģenerāldirektores 2010.gada 26.oktobra lēmumu Nr.22.4.6/55562 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

&#912.1&#93 SIA „Arhīva nams" PVN pārmaksa Ls 41 962,73 izveidojusies līdz 2010.gada 1.jūlijam, tāpēc uz to ir attiecināmi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" pārejas noteikumu 63.punkta nosacījumi par pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanu 30 dienu laikā pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas un nodokļu administrēšāans pasākumu veikšanas.

Vienlaikus saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktu nodokļu maksātājiem ir tiesības pieprasīt pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanau vai novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai triju gadu laikā pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa.

&#912.2&#93 Tā kā nodokļu maksātājam PVN pārmaksa izveidojās 2005.gada septembra PVN deklarācijā, deklarējot no budžeta atmaksājamo summu Ls 118 614,91 apmērā, tad atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktam SIA „Arhīva nams" nav tiesīga pieprasīt pārmaksātā PVN atmaksāšanu par taksācijas periodiem pirms 2007.gada jūlija.

&#913&#93 Nepiekrītot Lēmumam, SIA „Arhīva nams" iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu- uzliekot pienākumu VID pārcelt PVN pārmaksu Ls 41 962,73 apmērā uz nākamo taksācijas periodu turpmāko PVN maksājumu segšanai.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

&#913.1&#93 Pēc PVN deklarācijas iesniegšanas par 2005.gada augustu pieteicējai izveidojās PVN pārmaksa Ls 117 679,48 apmērā. Laika periodā, kad pieteicējai šīs summas pārmaksa izveidojās, tiesību normās nepastāvēja regulējums par pārmaksātā PVN pārcelšanu uz nākamajiem taksācijas periodiem, proti, nodokļu maksātājam nebija obligāti jāiesniedz iesniegums šo summu

pārcelšanai, jo nodokļu administrācija tās veica patstāvīgi. Tikai tad, ja nodokļu maksātājs vēlējās pārmaksas summu novirzīt citu kārtējo nodokļu segšanai vai saņemt tās atmaksu, bija nepieciešama nodokļu maksātāja rīcība – pieprasījuma iesniegšana.

&#913.2&#93 Pieteicēja pirms sava 2010.gada 21.jūlija iesnieguma nekad VID nav prasījusi pārmaksātās PVN summas atmaksāt vai veikt šo summu novirzīšanu citu nodokļu maksājumu dzēšanai, kā vien iesniedzot PVN atskaites, kurās tika norādīts, ka summa pārceļama uz nākamajiem taksācijas periodiem. Ievērojot pārmaksas faktu, pieteicēja neveica maksājumus budžetam, samazinot pārmaksu. Arī VID nodokļu maksātāju datu bāzē dzēsa kārtējo PVN maksājumu summas un pārmaksātās nodokļa summas pārcēla uz nākamo taksācijas gadu. Tā līdz 2010.gada jūlijam VID pieteicējai kā aktuālo PVN maksājumu no PVN pārmaksām ir dzēsusi Ls 33 189,11 apmērā.

&#913.3&#93 Visu šo laiku bija spēkā likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta desmitā daļa, ka snoteic 3 gadu termiņu nodokļu pārmaksas novirzīšanai. Pieteicēja uzskata, ka VID rīcība tai radījusi paļāvību uz tiesību saglabāšanu un tajā gadījumā, ja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta desmitās daļas termiņš būtu beidzies – iestādei bija pieteicēja par to jāinformē.

Atbilstoši VID interpretācijai pēdējais pārmaksas dzēšanas termiņš pieteicējai būtu 2008.gada 15.novembrim, taču pārmaksas dzēšana turpinājās arī vēlāk, kas pieteicējai radīja tiesisko paļāvību.

&#913.4&#93 Iestāde ar savu rīcību – pārnesot pārmaksātās PVN summas uz nākamo taksācijas periodu – ir atzinusi, ka noilguma termiņš 3 gadi ir bijis pārtraukts. Pieteicēja uzskata, ka PVN pārmaksas rezultātā ir radušās saistības valstij pret pieteicēju, un ir piemērojams Civillikuma 1906.pants. Un tikai kopš 2010.gada 1.jūlija tiek prasīta nodokļu maksātāja rīcība, izsakot viņa gribu skaidri arī tad, ja iestāde sapratusi personas vēlmes un tās akceptējusi. Līdz ar to nav beidzies šo tiesību termiņš.

&#913.5&#93 VID ir pārkāpis tiesiskās paļāvības principu. Tā kā VID turpināja dzēst kārtējo PVN maksājumu un pārnest PVN summas pilnā apmērā uz nākamo taksācijas periodu līdz pat 2010.gada 15.jūlijam, pieteicējai radās pārliecība, ka tiesības prasīt nodokļa pārmaksas novirzīšanu, ja nelūdz izveidojušos pārmaksu atmaksāt, pieteicēja varēs izmantot arī turpmāk, vienīgi pēc 2010.gada 1.jūlija šādas darbības vairs netiks veiktas automātiski, bet nepieciešams nodokļu maksātāja iesniegums.

&#914&#93 Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 20.jūnija spriedumu noraidīts pieteicējas pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

&#914.1&#93 Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, tostarp, par pieteicējas PVN pārmaksas rašanās brīdi un pamatu, bet gan tiesību normu pareizu interpretāciju, proti, lietā ir strīds par to, vai pieteicējai ir tiesības uz PVN pārmaksas Ls 41 962,73 pārcelšanu uz nākamo taksācijas periodu turpmāko PVN maksājumu segšanai.

&#914.2&#93 Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punkts paredz nodokļu maksātāja tiesības pieprasīt pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanu triju gadu laikā pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa. Minētā tiesību norma stājās spēkā 2003.gada 1.jūlijā un līdz tam nodokļu maksātājam bija iespēja pieprasīt nodokļa pārmaksas atmaksu par neierobežotu laika posmu. 2006.gada 26.oktobrī minētā tiesību norma papildināta ar vārdiem – „vai novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai", kas stājās spēkā 2007.gada 1.janvārī.

Eiropas Kopienas Padomes 1977.gada 17.maija Sestās direktīvas Nr.77/388/EEK 18.panta 4.punkts noteic, ja attiecīgajam taksācijas periodam atļautā atskaitījuma summa pārsniedz maksājamo nodokli, dalībvalstis var vai nu veikt atmaksāšanu, vai saskaņā ar noteikumiem, kurus tās pieņem, pārnest pārpalikumu uz nākamo periodu. Tomēr dalībvalstis var atteikties atmaksāt vai pārnest uz nākamo periodu, ja pārpalikuma summa ir niecīga.

Eiropas Savienības tiesa spriedumā lietā Nr.C-472/08 norādījusi, ka Sestās direktīvas 18.panta 4.punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kāds ir piemērojams pamata lietā, kas paredz trīs gadu noilguma termiņu, lai iesniegtu prasību atmaksāt pārmaksāto nodokli, ko iekasējusi šīs valsts nodokļu administrācija.

Saskaņā ar Eiropas Savienības tiesas pastāvīgo judikatūru pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanas tiesības ir neatņemama šā nodokļa mehānisma sastāvdaļa un būtībā tās nevar ierobežot. Tomēr šo tiesību īstenošana bez ierobežojuma laikā būtu pretēja tiesiskās drošības principiem, kas prasa, lai nodokļu maksātāja nodokļu stāvoklis attiecībā uz tā tiesībām un pienākumiem pret nodokļu administrāciju nevarētu tikt bezgalīgi apšaubīts. Efektivitātes princips prasa, lai tiesību izbeigšanās termiņi un nosacījumi nepadarītu praktiski neiespējamu vai pārmērīgi grūtu personas tiesību īstenošanu *(sk., piemēram, Eiropas Kopienu tiesas 2008.gada 8.maija sprieduma apvienotajā lietā Nr.C-95/07 un Nr.C-96/07 39., 44., 46.punktu, 2007.gada 11.oktobra sprieduma lietā Nr.C-241/06 52.punktu).*

&#914.3&#93 Arī Satversmes tiesa savā 2010.gada 19.jūnija spriedumā lietā 2010-02-01, atzina, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktā minētā tiesību norma par triju gadu ierobežojumu ir atbilstoša Latvijas Republikas Satversmei, ciktāl tas attiecas uz nodokļu pārmaksām, kas veidojās pēc šīs normas spēkā stāšanās dienas – 2003.gada 1.jūlija.

Šā sprieduma 10.punktā Satversmes tiesa secināja, ka kopš apstrīdētās normas spēkā stāšanās ir pagājis laiks, kas pārsniedz paredzēto pārejas periodu, un vairs nav iespējams atjaunot iespēju iesniegt pieteikumu par nodokļu pārmaksas atmaksu atmaksāšanu ikvienai personai.

Vēl jo vairāk tiesas ieskatā šāds regulējums un Satversmes tiesas skaidrojums ir attiecināms uz likuma 2006.gada 26.oktobra grozījumiem, ar kuriem norma tika papildināta attiecībā uz nodokļu pārmaksas novirzīšanu, jo abos gadījumos – gan prasot PVN pārmaksas atmaksu, gan PVN pārmaksas novirzīšanu PVN vai citu nodokļu, nodevu vai obligāto maksājumu veikšanai, nodokļu maksātājs rīkojas ar konkrētā nodokļa pārmaksu savās interesēs – vai nu rīkojas ar naudu brīvi, pēc saviem ieskatiem, vai arī, gadījumā, ja ir jāveic nodokļu maksājumi – veic savu nodokļu maksājumu, kuriem iestājies samaksas termiņš, apmaksu, tādējādi

nenovirzot šim mērķim citus savus naudas līdzekļus.

Tādējādi attiecībā pret nodokļu maksātāju nodokļu pārmaksa, kas tiek atmaksāta naudas līdzekļu veidā, vai arī nodokļu pārmaksa, kas tiek novirzīta paša nodokļu maksātāja nodokļu maksājumu segšanai, ir traktējama kā finanšu resursu saņemšana, kas tiek izmantoti savās interesēs.

&#914.4&#93 Pieteicēja akcentēja, ka tiesu praksē ir analizēts jautājums par nodokļu pārmaksas atmaksu, bet pieteicēja vēlas PVN pārmaksu pārcelt PVN maksājumu segšanai turpmākajiem periodiem.

Tiesas ieskatā minētajam nav izšķiroša nozīme, jo analizējot dažādu jēdzienu lietošanu tiesību normās (novirzīšanu un pārcelšanu), atzīstams, ka uz jēdzienu nodokļu pārmaksas „pārcelšana" uz nākamajiem taksācijas periodiem ir attiecināms jēdziena „novirzīšana" saturs, tajā skaitā arī likumā noteiktais triju gadu ierobežojums.

Arī Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments 2011.gada 5.septembra spriedumā lietā Nr.SKA-308/2011 norādīja, ka atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" un likuma „Par nodokļiem un nodevām" tiesību normām nodokļu maksātājs pārmaksāto nodokļu summu varēja prasīt atmaksāt vai novirzīt citu nodokļu maksājumu segšanai trīs gadu laikā no pārmaksas rašanās brīža.

Citastarp, norādāms, ka minētais spriedums skaidro Augstākās tiesas nostāju jautājumā par noilguma tecējuma apturēšanu, uz ko pieteicēja norāda pieteikumā, atsaucoties uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 15.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-2/2010, proti, Augstākā tiesa šai pat lietā taisa jaunu nolēmumu un norāda, ka tās ieskatā „likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš varēja būt pārtrauks vai apturēts tikai gadījumā, ja pieteicēja būtu lūgusi pārmaksas atmaksu, bet VID būtu šo summu pārnesis uz citu laiku".

&#914.5&#93 Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punkta tiesību norma regulē tiesiskās attiecības, kas izveidojās brīdī, kad nodokļu maksātājs pieprasīja nodokļu pārmaksu. Attiecībā uz publiskās tiesības regulējošām normām darbojas princips, ka tās piemērojamas no to stāšanās spēkā. Šāds viedoklis apstiprinās juridiskajā literatūrā: publiskajās tiesībās jaunā tiesību norma parasti ir piemērojama tiem apstākļiem, kuri radušies pirms, bet turpinās pēc jaunās tiesību normas spēkā stāšanās (ievadītiem jeb turpinātiem apstākļiem), respektīvi, jaunajai tiesību normai ir tūlītējs spēks" (*Kalniņš E. „Tiesību normu spēkā esamība un intertemporālā piemērojamība", Likums un tiesības, 2000., Nr.7, 219 lpp.*).

Arī Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka ne tiesa, ne iestāde nevar atteikties piemērot tiesību normu, kas ir spēkā un kuras piemērošanas priekšnosacījumi ir iestājušies (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta sprieduma lietā Nr.SKA-330/2005 11.punktu, Nr.SKA-13/2005 11.punktu, Nr.SKA-23/2006 13.punktu, Nr.SKA-374/2006 8.1 un 8.2 punktu*).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka VID attiecībā uz pieteicējas pieprasījumu par PVN pārmaksas turpmāku izmantošanu pamatoti ir piemērojis likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktā noteikto trīs gadu termiņu.

&#914.6&#93 Lietā nav strīda par to, ka neskatoties uz 2005.gada augusta PVN pārmaksas izlietojuma noilguma termiņa beigām, vēl 2010.gada jūnijā atbildētājs turpināja minētās pārmaksas novirzīšanu pieteicējas nodokļa maksājumu segšanai *(lietas 27.-31.lapa)*, proti, nodokļu pārmaksas novirzīšana notika vēl turpat 2 gadus no noilguma iestāšanās.

Līdz ar to ir izšķirams jautājums, vai konkrētajos apstākļos pieteicējas tiesiskā paļāvība, kas radusies, VID turpinot arī pēc 3 gadu noilguma novirzīt PVN pārmaksu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai, ir aizsargājama, un vai sabiedrība iegūtu lielāku labumu nekā zaudētu personas tiesību ierobežojumu dēļ.

Lai noskaidrotu, vai tiesiskā paļāvība ir aizsargājama, tiesai ir jāatbild uz trim jautājumiem: 1) vai bija kaut kas, kam varēja ticēt (skaidri izteikts valsts iestādes paziņojums); 2) vai attiecīgā privātpersona tam tiešām patiesi noticēja; 3) vai attiecīgās privātpersonas ticība ir aizsardzības vērta. Atbildot uz trešo jautājumu, tiesai jāizsver sabiedrības un privātpersonas intereses.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 10.pantā nosauktajam tiesiskās paļāvības principam privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas. Tomēr nelabvēlīgākas tiesiskas situācijas radīšana salīdzinājumā ar iepriekšējo labvēlīgāko, bet prettiesisko situāciju pati par sevi nav tiesiskās paļāvības pārkāpums.

Kā atzīts tiesu judikatūrā, tiesiskās paļāvības princips nav absolūts. Tiesa uzskata, ka konkrētajos faktiskajos apstākļos priekšroka dodama tiesiskuma principam. Būtiski ir tas, ka pārmaksāto nodokļu atmaksāšanas kārtība tiesību normās ir noteikta. Savukārt, tas, ka VID laika periodā no 2008.gada līdz 2010.gada jūnijam veica pārmaksātā PVN novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai pretēji likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktā noteiktajām termiņam, šo rīcību nepadara par tiesisku, tādējādi šis apstāklis nevarēja pieteicējai radīt tiesisko paļāvību.

Iestādes kļūda, ko tā pieļāvusi, nevar būt par pamatu, lai tiesa lemtu pretēji spēkā esošās tiesību normās imperatīvi noteiktajai kārtībai. Tādējādi pieteicējas paļāvība uz to, ka attiecīgā prettiesiskā situācija turpināsies, nav aizsargājama.

&#914.7&#93 Pastāvot šādiem lietā iepriekš konstatētajiem apstākļiem, faktam, ka PVN pārmaksas novirzīšanas (pārcelšanas) noilguma termiņš bija jau iestājies Lēmuma pieņemšanas brīdī un aktuālās tiesību normas šo regulējumu nemaina, tiesa secina, ka nepastāv priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai, ar kuru uzdot VID pieņemt lēmumu par pieteicējas pārmaksātā PVN apmērā pārcelšanu uz nākamajiem taksācijas periodiem.

&#915&#93 Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 20.jūnija spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot pieteikumu apmierināt. Papildus pieteikumā minētajiem argumentiem apelācijas sūdzībā pieteicēja norāda, ka nepiekrīt pirmās

instances tiesas faktisko apstākļu novērtējumam un tiesību normu interpretācijai.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktam 3 gadu termiņš ir noteikts nevis nodokļu pārmaksas summas izlietojumam, bet gan nodokļu maksātāja pieprasījuma iesniegšanai. Līdz ar to pieteicēja, 2005.gada oktobrī iesniedzot PVN deklarāciju, jau bija iesniegusi pieprasījumu novirzīt pārmaksu nākamo periodu maksājumu dzēšanai, jo likums neparedzēja vēl citu papildus pieprasījumu izdarīšanu. Līdz ar to nav pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka iestādes rīcība – laika periodā no 2008.gada līdz 2010.gada jūnijam veicot pārmaksātā PVN novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai – bijusi pretēja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktam.

&#916&#93 Rakstveida paskaidrojumos VID norāda, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots un likumīgs, savukārt pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota.

&#917&#93 Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

&#918&#93 Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

&#919&#93 Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, un pamatoti secinājusi, ka pieteicējai nav tiesību prasīt PVN pārmaksas Ls 47 016,65 pārcelšanu uz nākamo taksācijas periodu turpmāko PVN maksājumu segšanai, jo bija iestājies trīs gadu noilguma termiņš.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un tos pašus apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Papildus Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

&#9110&#93 Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punkts noteiktais trīs gadu noilguma termiņš PVN pārmaksas novirzīšanai kārtējo nodokļu maksājumu segšanai ir spēkā kopš 2007.gada 1.janvāra, pamatojoties uz 2006.gada 26.oktobrī pieņemtajiem likuma grozījumiem.

Lietā nav strīda, ka kopš PVN pārmaksas Ls 117 679,48 apmērā izveidošanās 2005.gada augustā, ir pagājuši iepriekš minētajā tiesību normā noteiktie trīs gadi kopš nodokļa maksāšanas termiņa. Nav strīda, ka iestāde turpināja dzēst pieteicējas kārtējos nodokļa maksājumus, novirzot attiecīgu daļu no PVN pārmaksas, kurai beidzies trīs gadu noilguma termiņš, tādējādi pretēji pieteicējas viedoklim, atzīstams, ka iestāde nav ievērojusi likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktu.

Tomēr minētais apstāklis nevar tik izmantots kā arguments, lai piešķirtu pieteicējai tiesības saņemt pārmaksu. Ar tiesību normām pretēju iestādes rīcību nevar pamatot tiesību piešķiršanu, ja personai tās nepienākas (*sal. sk.Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 5.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-308/2011 10.punktu*).

&#9111&#93 Pieteicēja uzskata, ka pieteicējas griba novirzīt PVN pārmaksu turpmāko nodokļu maksājumu dzēšanai jau bija izteikta 2005.gada oktobrī, iesniedzot PVN deklarāciju, līdz ar to ievērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktā noteikto trīs gadu termiņu savu tiesību izmantošanai lūgt PVN pārmaksas novirzīšanu, līdz ar to PVN pārmaksas izlietojumam laika ierobežojuma nav.

Šāds viedoklis nav pamatots, jo katru taksācijas periodu, iesniedzot PVN deklarāciju, pieteicēja ir paudusi gribu pārnest tikai to PVN pārmaksas daļu, kas nosedz kārtējos PVN maksājumus. Tāpēc pēc tam, kad likuma „Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktā stājās spēkā grozījumi, kas attiecās arī uz tiesībām PVN pārmaksas novirzīšanā, pieteicējai bija rēķinās ar to, ka tai visi savi pieprasījumi attiecībā uz atlikušā pārmaksātā PVN atmaksu vai novirzīšanu ir jānoformē triju gadu laikā, un atbilstoši jāplāno savu darbu (*sk. arī Satversmes tiesas 2010.gada 19.jūnija sprieduma lietā Nr.2010-02-01 9.3.punktu*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „Arhīva nams" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnes referente S.Liniņa

Tiesneši I.Amona

V.Poķis